

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: Η Εκκλησία πάντοτε είναι έτοιμη να βοηθήσει και να σταθεί πλάι στον άνθρωπο που υποφέρει

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Για την κλιματική κρίση, τις φυσικές καταστροφές και το ρόλο της Εκκλησίας στη διαχείρισή τους μίλησε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος σε συνέντευξη που παραχώρησε στον «Νέο Αγώνα» αλλά και το «Θεσσαλία Τ.Υ.», με αφορμή την ολοκλήρωση των εργασιών του Διεπιστημονικού Περιβαλλοντικού Συνεδρίου, με θέμα: “«Ἐπὶ τὰς π(λ)ηγὰς τῶν ὑδάτων...», με προσανατολισμό τη βιωσιμότητα και την αειφορία του θεσσαλικού κάμπου”.

“Η Εκκλησία τώρα είναι και πρέπει να είναι πρώτη στη βοήθεια και στη συμπαράσταση. Το έκανε με τα μέσα όσο μπορούσε, μικρά, μεγάλα, αλλά αυτά που μπορούσε τα διάθεσε. Και αυτό πρέπει να το κάνει πάντα και να καλλιεργεί αυτό

το πνεύμα στους πιστούς, ώστε τις δύσκολες ώρες να ενωνόμαστε, να συνεργαζόμαστε, να συγκοινωνούμε. Έρχονται οι ώρες που μας χωρίζουν, αλλά είναι λίγες”, είπε μεταξύ άλλων ο Μακαριώτατος.

Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο “Νεβρός” στο Νεοχώρι, και το Συνέδριο, το οποίο ελαβε χώρα στην πόλη της Καρδίτσας την 1η και 2α Σεπτεμβρίου, ήταν υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου κ.κ. Ιερωνύμου και διοργανώθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, διά της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Θείας και Πολιτικής Οικονομίας και Οικολογίας.

Το πλήρες κείμενο της συνέντευξης έχει ως εξής:

- Μακαριότατε, σας συναντάμε στη Λίμνη Πλαστήρα, με αφορμή ένα πολύ ενδιαφέρον διεπιστημονικό συνέδριο που διοργανώνει η Ιερά Σύνοδος. Το συνέδριο γίνεται με αφορμή το φαινόμενο Daniel που έπληξε την περιοχή μας. Ποιο μήνυμα θέλει να περάσει η Εκκλησία με αυτό το συνέδριο;
- Όταν βρίσκεται κανένας σε αυτό το χώρο, χωρίς να το θέλει, έρχονται αυτομάτως σκέψεις, εικόνες, γεγονότα που είναι δεμένα με αυτό τον χώρο εδώ πέρα. Εγώ ως φοιτητής είχα την ευτυχία θα έλεγα να γνωρίσω πολλούς συναδέλφους στην Φιλοσοφική Σχολή, στην Θεωρητική Σχολή, αλλά και γενικότερα στο Χριστιανικό Κίνημα από αυτή την περιοχή η οποία είχε πάρα πολύ δύναμη τον καιρό που εγώ ήμουν αρχάριος φοιτητής. Έτσι λοιπόν, το πρώτο επίπεδο είναι συγκινητικό γιατί έζησα σε αυτό τον χώρο, κάτω από αυτή την ατμόσφαιρα, με πρόσωπα τα οποία έχουν αφήσει αποτυπώματα σε αυτόν τον χώρο, αρχιερείς, ιεροκήρυκες, μοναχοί, στελέχη της εκκλησίας και της κοινωνίας. Τώρα, τα πρόσωπα που κινούνται σε αυτήν την ατμόσφαιρα, να είναι αγαπητά, να είναι συνεργάτες, να είναι εκλεκτοί εργάτες σε αυτή την περιοχή. Και επομένως, ό,τι αποφασίζουν να κάνουν, κατ’ αρχήν πιστεύω ότι είναι άριστο και καλό και δεύτερον έχω να ωφεληθώ και να πάρω πολλά πράγματα. Μέσα λοιπόν σε αυτή την ατμόσφαιρα, είμαι χαρούμενος πολύ που είμαι εδώ και δίνω συγχαρητήρια και στους αρχιερείς και στους κύριους καθηγητές που διοργάνωσαν υπό την αιγίδα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας αυτή την εκδήλωση και ήρθαμε να το χαρούμε το γεγονός, να το ζήσουμε και να επουλώσουμε ή να βοηθήσουμε να επουλωθούν οι πληγές που άνοιξαν και συνεχίζουν να υπάρχουν.
- Το επίκεντρο αυτού του συνεδρίου είναι μια μεγάλη φυσική καταστροφή. Ποιος είναι ο ρόλος της Εκκλησίας στη διαχείριση τέτοιων φυσικών καταστροφών;
- Κοιτάτε, **η Εκκλησία είναι μαθημένη σε αυτά τα γεγονότα, αλλά επίσης είναι μαθημένη και ξέρει να ανταποκρίνεται ανάλογα με τις δυνατότητες που υπάρχουν και φαρμακευτικά και ιάσιμα.**

Πιστεύω, λοιπόν, και αυτή η εκδήλωση που είναι αξιόλογη, θα είναι μέσα σε αυτό το πλαίσιο της Εκκλησίας, προσφορά βοήθειας σε αυτούς που έχουν μια δυσκολία από τα γεγονότα αυτά και βοήθεια και συμπαράσταση για αποκατάσταση και καλυτέρευση της καταστάσεως.

- Θυμάστε εκείνη την περίοδο που χτύπησε ο Ντάνιελ την περιοχή;

– Σήμερα υπάρχουν τα μέσα που πιο δυνατά και παραστατικά παρουσιάζουν τα γεγονότα. Είδαμε τις εικόνες της πλημμύρας, είδαμε τους ανθρώπους να ανεβαίνουν στις στέγες, τα ζώα να πνίγονται, η ατμόσφαιρα να είναι φοβερή αλλά και συγχρόνως είδαμε την συγκίνηση των ανθρώπων, την κίνηση της εκκλησίας, το τρέξιμο. Και όλο αυτό μαρτυρεί ότι **η εκκλησία, δεν ξέρω πόσοι το εκτιμούν ή πώς το βλέπουν, πάντοτε είναι έτοιμη είτε λίγο είτε πολύ να προσφέρει και να βοηθήσει και να σταθεί πλάι στον άνθρωπο που υποφέρει.**

- Μακροπρόθεσμα σας ανησυχεί αυτό; Η κλιματική αλλαγή, η κλιματική κρίση που βιώνουμε, ενδεχομένως νέες καταστροφές από τις οποίες άλλοι άνθρωποι θα βρεθούν σε μεγάλη ανάγκη;

– Κοιτάξτε, τώρα και η επιστήμη αλλά και η πείρα όλων μας ξέρουμε ότι αυτά τα γεγονότα υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν και μάλιστα από τις επεμβάσεις, τις βίες των ανθρώπων με τους δρόμους, με τις θάλασσες, με τις παραλίες, με την μετατροπή των ρευμάτων. Θα έλεγα η υπερεκτίμηση των έργων των ανθρώπων και η υπερηφρόνηση κατά κάποιο τρόπο αυτών που μας έδωσε ο Θεός. Της φύσης. **Η υπερεκτίμηση της δικής μας προσπάθειας, η παραμέληση της πρόνοιας του Θεού συντελούν ώστε να έχουμε τέτοια φαινόμενα.** Και επομένως όσο προχωρούμε, όσο φτιάχνουμε θα περιμένουμε και περισσότερες αντιδράσεις της ίδιας της φύσης.

- Αυτό πώς μπορεί να ανακοπεί λέτε;

– Κοιτάξτε, θα πρέπει να υπάρχει η σωστή εκτίμηση των πραγμάτων. Η εκτίμηση ανθρώπινη είναι η κατασκευή, η παραμέριση των φυσικών φαινομένων, η εμπιστοσύνη περισσότερη στα χέρια τα δικά μας, λιγότερο στην πρόνοια του Θεού. Είναι μια μάχη θα λέγαμε, η οποία ναι μεν δημιουργεί μια αντίδραση στο άκουσμα, αλλά σήμερα ο άνθρωπος και οι φύση πολλές φορές αντιμάχονται. Εμείς νομίζουμε ότι θα το κάνουμε καλύτερο, η φύση συνεχίζει να έχει την πορεία της.

- Έχετε διαπιστώσει μετά από αυτή την κρίση, ο κόσμος έχει έρθει πιο κοντά στην εκκλησία, βρήκε μια βοήθεια;

- Κοιτάτε, είναι πολύ μεγάλο το ερώτημα αυτό. Ο κόσμος σκέφτεται διαφορετικά σήμερα. Σε μια ώρα κινδύνου, συνέρχεται ο άνθρωπος, ξυπνάει αλλά δεν αργεί να ξαναπέσει πάλι στο ίδιο ελάττωμα και το ίδιο λάθος. Αυτό το ερώτημα περνάει σε διάφορα επίπεδα. Εξαρτάται, λοιπόν, ποιο είναι το επίπεδο των ανθρώπων που επεξεργάζεται όλη αυτή την κατάσταση. Είναι άλλοι αυτοί που το αρνούνται εντελώς, είναι άλλοι που το μετράνε μέσα στη ζωή τους, το υπολογίζουν και είναι και άλλοι που το σέβονται. Ανάλογα με την επιλογή και σε ποιο χώρο γίνεται, έχουμε και τα αποτελέσματα.

- Να επιστρέψουμε στο συνέδριο. Θα ακούσουμε αξιόλογους ομιλητές, επιστήμονες, εξειδικευμένους σε αυτά τα αντικείμενα. Το ζητούμενο από αυτό το συνέδριο ποιο είναι; Να βγει ένα συμπέρασμα που ενδεχομένως να βοηθήσει και την πολιτεία στο να σχεδιάσει και να δρομολογήσει κάποιες παρεμβάσεις;

- Ενδιαφέρεται ο άνθρωπος να ξέρει τι γίνεται, από πού έρχεται, αλλά και τι αποτελέσματα θα έχει. Έπειτα είναι οι εκτιμήσεις και είναι πολύ διαφορετική εκτίμηση. Αλλιώς θα εκτιμήσει όλα αυτά τα γεγονότα ένας άνθρωπος που έχει μια γενικότερη μόρφωση από τις χαμηλότερες της κοινωνίας και ανάλογα θα είναι και τα αποτελέσματα. Άλλοι τα θεωρούν φυσικά, άλλοι υπάρχουν που το θεωρούν και σαν τιμωρία παραβάσεως πολλών πραγμάτων. Εξαρτάται το επίπεδο των ανθρώπων, η σκέψη και η διάθεση και αν θέλετε και η πίστη στον άνθρωπο. Και αυτό παίζει μεγάλο ρόλο.

- Κλείνοντας, θα θέλατε να απευθύνεται ένα μήνυμα στους ανθρώπους που δοκιμάστηκαν και ακόμα δοκιμάζονται στην περιοχή μας;

- Θα ήθελα να πω ένα γενικό μήνυμα ότι όλοι πρέπει να ξέρουμε ότι βρισκόμαστε στα χέρια κάποιου άλλου. Δεν γίνεται αυτό από κακότητα. Γίνεται από αμέλεια των ανθρώπων, γίνεται από αδυναμίες της φύσεως, γίνεται και από την πρόνοια του Θεού. **Χρειάζεται να έχουμε πάντοτε στη σκέψη μας ότι τέτοια γεγονότα συνέβησαν σε όλες τις περιόδους της ζωής και αντιμετωπίστηκαν με διαφορετικό τρόπο. Εδώ τώρα η Εκκλησία δίνει πολύ σημασία στη βοήθεια του συνανθρώπου.** Γενικότερα, αλλά πιο πολύ στα επικίνδυνα σημεία και τα φοβερά, όπως ήταν οι πλημμύρες εδώ, που η καταστροφή ήταν χειροπιαστή. Τη ζούσατε. Εμείς την είδαμε από τα μέσα ενημερώσεως και φρίξαμε. Να βλέπει κανείς τα ζώα να πνίγονται, την περιουσία να την παίρνει το ποτάμι. Μια εικόνα απελπισίας. Αλλά κι αυτό χρειάζεται, για να μας δυναμώσει και να μας πει ότι δεν είμαστε παντοδύναμοι. **Η Εκκλησία τώρα είναι και πρέπει να είναι πρώτη στη βοήθεια και στη συμπαράσταση. Το έκανε με τα μέσα όσο μπορούσε, μικρά, μεγάλα, αλλά αυτά που μπορούσε τα διάθεσε. Και αυτό πρέπει να το κάνει πάντα και να καλλιεργεί αυτό το πνεύμα στους**

πιστούς, ώστε τις δύσκολες ώρες να ενωνόμαστε, να συνεργαζόμαστε, να συγκοινωνούμε. Έρχονται οι ώρες που μας χωρίζουν, αλλά είναι λίγες. Έτσι, λοιπόν, θα ήθελα να επαινέσω και την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος που δέχτηκε αυτή την πρόταση και την διοργάνωσε με τα τοπικά στελέχη εδώ, τους ειδικούς επιστήμονες, να ευχηθώ να βρει ανταπόκριση, να βρει καλλιέργεια, διάθεση για τέτοια καλλιέργεια συνεργασίας και να μην ξαναδοκιμαστεί αυτή η περιοχή η οποία πράγματι είναι χάσμα Θεού. Από εδώ πάνω βλέπει κανείς γύρω και βλέπει το μεγαλείο της δημιουργίας του Θεού και είναι κρίμα να τις χαλάμε, να τις σπαταλούμε.

Πηγή: Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος – Τζένη Σουλτανιά